

14500/03 (Presse 321)

(OR. en)

2541. samling i Rådet

- EKSTERNE FORBINDELSER* -

den 17. november 2003 i Bruxelles

Formand: **Franco FRATTINI**
Den Italienske Republiks udenrigsminister

* 2540. samling vedrørende almindelige anliggender er omhandlet i en særskilt pressemeddelelse (*dok. 14486/03 Presse 319*)

Internet: <http://ue.eu.int/>
E-mail: press.office@consilium.eu.int

Yderligere oplysninger: tlf. 32 2 285 82 39 – 32 2 285 63 19

14500/03 (Presse 321)

INDHOLD¹

DELTAGERE.....	4
 PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT	
DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK.....	7
– RÅDETS KONKLUSIONER OM ESFP, HERUNDER AGENTURET FOR UDVIKLING AF FORSVARSKAPACITETER, FORSKNING, ANSKAFFELSE OG FORSVARSMATERIEL	7
– RAPPORT OM AGENTURET FOR UDVIKLING AF FORSVARSKAPACITETER, FORSKNING, ANSKAFFELSE OG FORSVARSMATERIEL.....	11
IRAK – Rådets konklusioner	18
DET VESTLIGE BALKAN – Rådets konklusioner	19
OPFØLGNING AF TOPMØDET MELLEM EU OG RUSLAND	20
MELLEMØSTEN.....	20
IRAN.....	20
MASSEØDELÆGGELSESVÅBEN – Rådets konklusioner	21
FORBINDELSERNE MELLEM EU OG AFRIKA.....	22
– RÅDETS KONKLUSIONER	22
– GUINEA-BISSAU	23
– DE STORE SØERS OMRÅDE	23
OPRETTELSE AF EN FREDSFACILITET FOR AFRIKA	23
– ERKLÆRING FRA RÅDET OG KOMMISSIONEN OM EN FREDSFACILITET FOR AFRIKA.....	24
UDVIKLINGSPOLITIK OG BISTANDEN TIL TREDJELANDE - Rådets konklusioner.....	25
REGERINGSFØRELSE OG UDVIKLING - RÅDETS KONKLUSIONER	28
BOMULDSPRODUKTION I AFRIKA	31

¹ ▪ Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
 ▪ Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://ue.eu.int>.
 ▪ Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

EVENTUELT	32
– AFGHANISTAN – Rådets konklusioner	32
– OSCE	33

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien :

Louis MICHEL
André FLAHAUT
Marc VERWILGHEN

Vicepremierminister og udenrigsminister
Forsvarsminister
Minister for udviklingssamarbejde

Danmark :

Per Stig MØLLER
Svend Aage JENSBY
Carsten STAUR

Udenrigsminister
Forsvarsminister
Statssekretær for udvikling, Udenrigsministeriet

Tyskland :

Erich STATHER

Statssekretær, Forbundsministeriet for økonomisk samarbejde og udvikling
Statssekretær, Udenrigsministeriet
Statssekretær, Forbundsforsvarsministeriet

Klaus SCHARIOTH
Peter EICKENBOOM

Grækenland :

Giorgios PAPANDREOU
Giannos PAPANTONIOU
Anastasios GIANNITSIS
Andreas LOVERDOS

Udenrigsminister
Forsvarsminister
Viceudenrigsminister
Statssekretær for udenrigsspørgsmål (udviklingsbistand og internationale økonomiske forbindelser)

Spanien :

Ana PALACIO
Federico TRILLO-FIGUEROA
Ramón DE MIGUEL Y EGEA

Udenrigsminister
Forsvarsminister
Statssekretær for Europaspørgsmål
Generalsekretær for Spaniens Internationale Agentur for Udviklingssamarbejde

Rafael RODRÍGUEZ-PONGA

Frankrig :

Dominique de VILLEPIN
Michèle ALLIOT-MARIE
Pierre-André WILTZER

Udenrigsminister
Forsvarsminister
Viceminister under udenrigsministeren, med ansvar for udviklingssamarbejde og frankofone spørgsmål
Viceminister under udenrigsministeren, med ansvar for Europaspørgsmål

Noëlle LENOIR

Irland :

Brian COWEN
Michael SMITH
Tom KITT

Udenrigsminister
Forsvarsminister
Viceminister, Udenrigsministeriet, med særligt ansvar for udviklingsbistand og menneskerettigheder

Italien :

Franco FRATTINI
Antonio MARTINO
Roberto ANTONIONE

Udenrigsminister
Forsvarsminister
Statssekretær for udenrigsspørgsmål

Luxembourg :

Charles GOERENS

Forsvarsminister

Nederlandene :

Jaap de HOOP SCHEFFER
Henk KAMP
Atzo NICOLAÏ

Udenrigsminister
Forsvarsminister
Minister for Europaspørgsmål

Østrig :

Benita FERRERO-WALDNER
 Günther PLATTER
 Georg LENNKH

Forbundsudenrigsminister
 Forbundsforsvarsminister
 Generaldirektør, Afdelingen for Udviklingssamarbejde,
 Forbundsudenrigsministeriet

Portugal :

Teresa GOUVEIA
 Paulo PORTAS
 Manuela FRANCO

Udenrigsminister
 Ministro de Estado og forsvarsminister
 Statssekretær for udenrigsspørgsmål og udviklingssamarbejde

Finland :

Erkki TUOMIOJA
 Paula LEHTOMÄKI
 Seppo KÄÄRIÄINEN

Udenrigsminister
 Minister for udenrigshandel og udvikling
 Forsvarsminister

Sverige :

Laila FREIVALDS
 Leni BJÖRKLUND
 Carin JÄMTIN

Udenrigsminister
 Forsvarsminister
 Minister, Udenrigsministeriet, med ansvar for bistandsspørgsmål

Det Forenede Kongerige:

Jack STRAW
 Geoff HOON
 Hilary BENN

Minister for udenrigs- og Commonwealth-spørgsmål
 Forsvarsminister
 Minister for international udvikling

* * *

Kommissionen :

Poul NIELSON
 Günther VERHEUGEN
 Christopher PATTEN

Medlem
 Medlem
 Medlem

* * *

Generalsekretariatet for Rådet:

Javier SOLANA

Generalsekretær/højststående FUSP-repræsentant

De tiltrædende staters regeringer var repræsenteret således:

Den Tjekkiske Republik:

Cyril SVOBODA
Miroslav KOSTELKA

Viceministerpræsident og udenrigsminister
Forsvarsminister

Estland :

Kriistina OJULAND
Margus HANSON

Udenrigsminister
Forsvarsminister

Cypern :

George IACOVOU
Kyriakos MAVRONICOLAS

Udenrigsminister
Forsvarsminister

Letland :

Sandra KALNIETE
Janis SARTS

Udenrigsminister
Statssekretær, Forsvarsministeriet

Litauen :

Antanas VALIONIS
Povilas MALAKAUSKAS

Udenrigsminister
Statssekretær, Forsvarsministeriet

Ungarn :

László KOVÁCS
József FEHÉR

Udenrigsminister
Statssekretær, Forsvarsministeriet

Malta:

Joe BORG
Joseph R. GRIMA

Udenrigsministeriet
Statssekretær, Statsministerens kontor

Polen :

Adam Daniel ROTFELD
Jan TRUSZCZYNSKI
Andrzej TOWPIK

Statssekretær
Vicestatssekretær, Udenrigsministeriet
Vicestatssekretær for forsvarspolitik, Forsvarsministeriet

Slovakiet :

Eduard KUKAN
Juraj LISKA

Udenrigsminister
Forsvarsminister

Slovenien :

Dimitrij RUPEL
Anton GRIZOLD

Udenrigsminister
Forsvarsminister

I tilknytning til Rådets samling holdt **EU-trojkaen møde med forsvarsministrene fra de europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, og kandidatlandene.** Disse lande var repræsenteret således:

Bulgarien :

Nikolay SVARINOV

Forsvarsminister

Rumænien :

Ioan Mircea PASCU

Forsvarsminister

Tyrkiet :

Vecdi GONUL

Forsvarsminister

Island :

Kjartan JOHANSSON

Ambassadør, Chef for Islands Mission ved Den Europæiske Union

Norge :

Gunnar HELØE

Statssekretær, Forsvarsministeriet

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

NOTE 1: De tiltrædende lande Cypern, Den Tjekkiske Republik, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Den Slovakiske Republik og Slovenien tilslutter sig konklusionerne vedrørende ESFP, Irak, det vestlige Balkan, forbindelserne mellem EU og Afrika, masseødelæggelsesvåben og Afghanistan.

NOTE 2: Andre punkter (konklusioner, afgørelser) vedrørende eksterne forbindelser, den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik samt udvikling blev vedtaget uden debat under den del af Rådets samling, som vedrørte almindelige anliggender, og som der udsendes en særskilt pressemeddelelse for (14486/03 - Presse 319)

DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

– RÅDETS KONKLUSIONER OM ESFP, HERUNDER AGENTURET FOR UDVIKLING AF FORSVARSKAPACITETER, FORSKNING, ANSKAFFELSE OG FORSVARSMATERIEL

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"1. Rådet hilste med tilfredshed de fremskridt, der er sket i arbejdet med udformningen af en europæisk sikkerhedsstrategi, på basis af dokumentet "Et sikkert Europa i en bedre verden", som generalsekretæren/den højtstående repræsentant Javier Solana har forelagt, og seminarer afholdt i Rom, Paris og Stockholm i det forløbne år. Ministrene understregede, at det er væsentligt, at strategien vedtages af Det Europæiske Råd i december 2003.

2. Rådet nåede til enighed om konklusioner om oprettelse af etagentur for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel.

3. Rådet gjorde status over arbejdet med den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og understregede, at der i 2003 er sket bemærkelsesværdige fremskridt inden for ESFP, navnlig den vellykkede lancering og gennemførelse af tre krisestyringsmissioner: to EU-ledede militære operationer (Concordia i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Artemis i Den Demokratiske Republik Congo) og en politimission (EUPM i Bosnien-Hercegovina), idet lancering af endnu en politimission i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (EUPOL Proxima) er umiddelbart forestående. Rådet er i øjeblikket ved at undersøge mulighederne for at støtte oprettelsen af en integreret politienhed i Kinshasa efter anmodning fra Den Demokratiske Republik Congos myndigheder og De Forenede Nationer.

4. Under hensyntagen til de synspunkter, som Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens regering har fremført, og efter en indgående vurdering vil Operation Concordia blive afsluttet den 15. december 2003 som planlagt. Rådet bekræftede på ny betydningen af det strategiske krisestyringspartnerskab mellem EU og NATO, der indgår i de permanente ordninger under ESFP, bl.a. Berlin plus, og som har gjort Concordia til en succes. EU vil imidlertid fortsat nøje følge sikkerhedssituationen i området og vil overveje sit engagement i forhold hertil.

5. Samtidig med aktiv involvering i sin første militæroperation var EU desuden i stand til at indlede og gennemføre sin anden operation: Artemis. Denne selvstændige operation satte EU i stand til at intervenere i tide efter anmodning fra FN's generalsekretær for at støtte De Forenede Nationer. EU's evne til at gennemføre flere ESFP-operationer samtidig understregede således ESFP's voksende modenhed.

6. Rådet hilste de fremskridt velkommen, der er gjort med hensyn til etableringen af EU-politimissionen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (Proxima), som er planlagt til at blive den anden ESFP-politimission, der indledes i år. Rådet gav sin fulde støtte til de bestræbelser, som generalsekretæren/den højtstående repræsentant og lederen af politimissionen har udfoldet med henblik på en vellykket lancering af Proxima den 15. december 2003. Samtidig har EUPM fortsat med positivt resultat bidraget til etableringen af holdbare ordninger for opretholdelse af ro og orden, som gennemføres under Bosnien-Hercegovinas myndigheders ejerskab.

7. Rådet anerkendte vigtigheden af, at EU tager ved lære af alle ESFP-operationer. Operation Concordia vil således blive fulgt op af en erfaringsbaseret øvelse, der gennemføres sammen med NATO.

8. Udviklingen i praksis af forbindelserne mellem EU og FN inden for krisestyring bør fortsætte på grundlag af den fælles EU-FN-erklæring af 24. september 2003. Det vil ligeledes blive nærmere undersøgt, hvordan forbindelserne mellem EU og OSCE kan udvikles.

9. Rådet noterede sig, at der i de seneste måneder er fremsat flere forskellige forslag for at imødekomme behovet for at forbedre EU's kapacitet til at planlægge og gennemføre militære operationer. Disse forslag bør behandles nærmere under hensyn til overensstemmelse med NATO og med henblik på at undgå unødvendig overlapning. Der bør tages fuldt hensyn til det igangværende arbejde i de relevante ECAP-projektgrupper, og det bør fortsat videreudvikles. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) bør derfor på et passende tidspunkt drøfte spørgsmålet på baggrund af rådgivning fra EUMC.

10. Evnen til at reagere effektivt med civile midler på kriser uden for EU er et afgørende element i de mange instrumenter, som EU råder over i sin sikkerheds- og forsvarspolitik. Rådet, der minder om, at det den 19. november 2002 opfordrede generalsekretæren/den højtstående repræsentant til snarest at fremme arbejdet med at etablere en kapacitet til planlægning og missionsstøtte, noterer sig derfor med tilfredshed den rapport om planlægning og missionsstøtte i forbindelse med civile krisestyringsoperationer, som generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremlagde med sin skrivelse af 22. juli 2003, og de skridt, han har taget til at omsætte den til handling. Rådet noterer sig tilsagnet fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant om at ansætte flere faste medarbejdere og udstationerede nationale eksperter i rådssekretariatet i nær fremtid for at dække de umiddelbare behov, der er identificeret efter drøftelse af rapporten. Medlemsstaterne opfordres til at pege på egnede kandidater til udstationering snarest muligt. Dette vil give EU øget ekspertise inden for planlægning og støtte til politioperationer, hvoraf to er under gennemførelse (EUPM i Bosnien-Hercegovina) eller er planlagt (EUPOL Proxima i Makedonien), og inden for kommende krisestyringsoperationer på andre områder. Desuden er der for nylig bevilget ekstra personale til styrkelse af de horisontale støttefunktioner, hvilket understreger EU's engagement i en effektiv gennemførelse af krisestyringsoperationerne.

11. For yderligere at forbedre EU's kapacitet på dette område noterer Rådet sig, at generalsekretæren/den højtstående repræsentant vil

- aflægge rapport til Rådet senest i april 2004 om de skridt, der er taget, og de fremskridt, der er sket med hensyn til at styrke kapaciteten til planlægning og missionsstøtte i forbindelse med krisestyring, især for så vidt angår civile operationer

- undersøge mulighederne for at styrke samarbejdet mellem EU's Militærstab, med forbehold af dennes mandat, og sekretariatets øvrige medarbejdere på det eksterne område for at sikre effektiv og omkostningseffektiv planlægning og støtte i forbindelse med civile krisestyringsoperationer, især når disse kan gennemføres i forbindelse med eller i forlængelse af militæroperationer
- fremsætte forslag efter afslutningen af regeringskonferencen om, hvordan behovene kan dækkes på dette område på mellemlang til lang sigt med henblik på at oprette en permanent og professionel kernestab på dette område som skitseret i rapporten.

12. Rådet udtrykte tilfredshed med de fremskridt, der er sket inden for bl.a. civil krisestyring samt det arbejde, der er blevet udført i forbindelse med centrale aspekter på dette område, dvs. uddannelse og rekruttering af civilt personel. Rådet bekræftede, at det er et væsentligt kendetegn for ESFP, at der er både militære og civile instrumenter til rådighed, og anmodede PSC om at fremsætte forslag på baggrund af en udtalelse fra Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyring (CIVCOM) om yderligere forbedring af den civile kapacitet. Der bør desuden udvikles ny kapacitet og nye instrumenter, når der bliver behov for det.

13. På baggrund af det vellykkede arbejde, der blev gjort under det danske og det græske formandskab, er der opnået enighed om en praktisk ramme for civil/militær samordning. Den understreger den centrale betydning af en samordningskultur, hvis der skal opnås fælles målsætning og sammenhæng med hensyn til de instrumenter, der anvendes i EU's krisestyringsaktiviteter. De konkrete foranstaltninger med henblik på praktisk samordning bør udformes nærmere og forelægges for PSC i 2004.

14. Rådet ser frem til den gennemførelse, der indledes i denne uge, af øvelse CME/CMX 03, der vil blive koncentreret om, hvordan EU planlægger på det strategiske politisk-militære plan med henblik på krisestyring med civile og militære instrumenter, herunder samordningen af disse instrumenter, i forbindelse med en påtænkt EU-ledet operation med anvendelse af NATO-aktiver og -kapaciteter.

15. Rådet noterede sig den enkeltstående fremskridtsrapport om militærkapaciteter, der blev udarbejdet i forbindelse med kapacitetsudviklingsmekanismen. Resultaterne gennem de sidste seks måneder samt analysen af specifikke mangler viser fremskridt og bekræfter den overordnede vurdering fra maj 2003. Rådet understregede betydningen af en sammenhængende og gensidigt forstærkende udbygning af den militære kapacitet i EU samt i NATO, hvor kravene overlapper hinanden, og af EU-NATO-gruppen vedrørende kapacitet, i denne sammenhæng som defineret af kapacitetsudviklingsmekanismen.

16. Rådet udtrykte tilfredshed med det fortsatte arbejde med den europæiske kapacitetshandlingsplan (ECAP), der viser, at medlemsstaterne er fast besluttet på at udbedre de mangler, der endnu består. Rådet udtrykte tilfredshed med, at medlemsstaterne og de tiltrædende stater deltager aktivt i processen. Europæiske NATO-medlemmer, som ikke er medlemmer af EU, kan deltage i ECAP-projektgrupper på betingelser, der fastsættes fra sag til sag af hver enkelt projektgruppe. Rådet understregede, at det er nødvendigt at supplere ECAP, som fortsat anvender bottom-up-metoden som et af de vigtigste principper, med en metode, hvor der opstilles mål, tidshorisonter og procedurer for rapportering til Rådet i snæver samordning med hver projektgruppe. Med henblik herpå anmodede Rådet de relevante organer i Rådet om at udarbejde en ECAP-køreplan, der skal sikre overvågning af ECAP's fremskridt og give medlemsstaterne mulighed for at ændre retningslinjerne for arbejdet i projektgrupperne, hvis det skønnes nødvendigt.

For at bistå EU og medlemsstaterne bør et sådant værktøj forelægges som en integrerende del af den enkeltstående fremskridtsrapport under hvert formandskab sammen med et diagram over kapacitetsforbedringer, herunder en statusrapport for projektgrupperne og en klar og overskuelig oversigt til offentligheden og medierne. Rådet udtrykte tilfredshed med, at visse af de nuværende bidrag var forøget. Bidragene fra de tiltrædende stater vil - set i forhold til de behov, der blev konstateret i 2003 - yderligere øge EU's kapacitet, når de indgår i styrkekataloget for 2004 efter afslutning af en igangværende udbudsprocedure.

17. For at fremme en hurtig militær reaktion fra EU's side besluttede Rådet, at der bør sættes ind på at supplere det overordnede mål med en præcis definition og en efterfølgende identificering af elementerne i EU's hurtige reaktion. Rådet udtrykte endvidere tilfredshed med, at implementeringsfasen i forbindelse med NATO's reaktionsstyrke (NRF) nu er indledt, og bekræftede, at der er behov for yderligere udveksling af oplysninger mellem EU og NATO om EU's hurtige militære reaktion og om NRF på forskellige niveauer inden for rammerne af det etablerede samarbejde.

18. Rådet understregede den betydningsfulde rolle, som de nationale forsvarsmaterieldirektører spiller i udviklingen af forsvarsmateriel, og noterede sig deres møde den 5. september 2003.

19. Rådet understregede, at der er behov for at udbedre de tilbageværende kapacitetsmangler i forhold til det overordnede mål fra Helsingfors og mente, at det er nødvendigt at behandle perioden efter 2003 og fastsætte nye mål for den videre udvikling af den europæiske krisestyringskapacitet frem til 2010 for således at fastlægge EU's ambitionsniveau med hensyn til opnåelsen af kvalitative og kvantitative kapacitetsmål. I forbindelse med dette arbejde bør der tages hensyn til de nuværende begrænsninger og/eller bindinger vedrørende deployeringstiden og det forhold, at der kan opstå forhøjet risiko i den øvre ende af spektret med hensyn til omfang og intensitet, navnlig når der gennemføres flere operationer samtidig. Da Rådet er af den opfattelse, at der er et generelt behov for kvalitativ og kvantitativ forbedring bør det nye mål fastsættes ud fra principperne om interoperabilitet i forbindelse med kapacitet, f.eks. udstyr, styrker og kommandostrukturer samt deployeringsevne og udholdenhed.

20. Rådet udtrykte tilfredshed med formandskabets oplæg *A Path for Further Achievements in European Capabilities*, som forsvarsministrene drøftede på deres uformelle møde den 3.-4. oktober 2003, og anmodede PSC om at udarbejde forslag på dette område, herunder et nyt overordnet mål, med henblik på Det Europæiske Råd i juni 2004 med udgangspunkt i dette dokument, et orienterende dokument fra EUMC, det franske dokument med titlen *Towards a 2010 Headline Goal*, yderligere bidrag fra medlemsstaterne og en udtalelse fra EUMC.

21. Rådet godkendte EU's uddannelsesstrategi inden for ESFP, der er et resultat af opfordringen fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki til at fremme udviklingen af en europæisk sikkerhedskultur i forbindelse med ESFP gennem vedtagelse af en samordnet EU-uddannelsesstrategi inden for ESFP, som omfatter både civile og militære aspekter af ESFP. Der vil blive udformet et koncept, som sikrer koordinering og sammenhæng samt styrker synergien mellem de forskellige EU-uddannelsesinitiativer vedrørende ESFP. I den forbindelse bad Rådet PSC om at fortsætte drøftelserne om de initiativer og forslag, der er anført i dokumentet om EU's uddannelsesstrategi, herunder det forslag om et europæisk sikkerheds- og forsvarsakademi, der blev fremlagt på PSC's møde den 7. november 2003.

22. Rådet noterede sig, at der fortsat arbejdes på at oprette en database over militære aktiver og kapaciteter, der har betydning for beskyttelsen af civilbefolkningen mod følgerne af terrorangreb, herunder kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare angreb. I den forbindelse vil de kompetente rådsorganer arbejde videre med at opstille retningslinjer, procedurer og kriterier for brug af militære aktiver og kapacitet til at bistå med konsekvensstyring med henblik på en afslutning af deres arbejde snarest muligt.

23. Rådet udtrykte tilfredshed med de fremskridt, der er sket med hensyn til yderligere at styrke dialogen og samarbejdet med Middelhavspartnerne om ESFP. Rådet udtrykte ligeledes tilfredshed med udvekslingen af oplysninger om NATO's dialog med Middelhavslandene og om EU's initiativer til dialog og samarbejde med Middelhavspartnerne om ESFP. Rådet så frem til en fortsættelse af arbejdet inden for EU og sammen med partnerne på grundlag af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités konklusioner af 19. september 2003. Med henblik på udenrigsministrenes næste Euro-Middelhavs-konference vil Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité forelægge en rapport om det igangværende samarbejde og konkrete forslag for fremtiden.

AGENTUR FOR UDVIKLING AF FORSVARSKAPACITETER, FORSKNING, ANSKAFFELSE OG FORSVARSMATERIEL

24. Rådet har i forlængelse af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki besluttet at oprette etagentur for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel. Agenturet vil blive etableret i løbet af 2004.

25. I den forbindelse godkendte Rådet den rapport om agenturet, der findes i bilaget til disse konklusioner, og som er udgangspunktet for det videre arbejde.

26. Rådet vedtog afgørelsen om oprettelse af det hold, der skal sørge for etablering af agenturet, herunder holdets mandat, og anmodede generalsekretæren/den højtstående repræsentant om at iværksætte denne afgørelse hurtigst muligt, således at holdet kan indlede sit arbejde i januar 2004.

27. Det hold, der skal sørge for etablering af agenturet, skal forelægge forslag for Rådet, således at agenturet kan påbegynde sin virksomhed i løbet af 2004."

– RAPPORT OM AGENTURET FOR UDVIKLING AF FORSVARSKAPACITETER, FORSKNING, ANSKAFFELSE OG FORSVARSMATERIEL

1. BAGGRUND

1.1. Det Europæiske Råd i Thessaloniki pålagde den 19.-20. juni 2003 i lyset af dets forårsmøde Rådets relevante organer at træffe de nødvendige foranstaltninger til i løbet af 2004 at oprette et mellemstatsligt agentur for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel.

Dette agentur, der underlægges Rådets myndighed, og som er åbent for deltagelse af alle medlemsstater, skal tage sigte på at udvikle forsvarskapaciteter inden for krisestyring, fremme og styrke det europæiske forsvarsmaterielsamarbejde, befæste grundlaget for den europæiske forsvarsindustri og -teknologi og skabe et konkurrencedygtigt europæisk forsvarsmaterielmarked samt, eventuelt i samarbejde med Fællesskabets forskningsaktiviteter, fremme forskning, der sigter mod at blive førende inden for strategiske teknologier for fremtidige forsvars- og sikkerhedskapaciteter og dermed styrke Europas industrielle potentiale på dette område.

- 1.2. I det udkast til forfatning for Europa, som blev forelagt Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003, henvises der bl.a. uden herved at foregribe regeringskonferencens arbejde til oprettelsen af et europæisk agentur for forsvarsmateriel, strategisk forskning og militær kapacitet, der skal klarlægge de operationelle behov, fremme foranstaltninger til opfyldelse heraf, bidrage til at påpege og eventuelt iværksætte alle nyttige foranstaltninger til styrkelse af forsvarssektorens industrielle og teknologiske basis, deltage i udformningen af en europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik samt bistå Rådet med at evaluere forbedringen af den militære kapacitet.
- 1.3. Coreper 2 besluttede den 4 september 2003 at nedsætte en ad hoc-gruppe, som skal forberede oprettelsen af agenturet for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel.

2. GRUNDLÆGGENDE FUNKTIONER OG OPGAVER

- 2.1. Rådets opretter som støtte for FUSP og ESFP et agentur for udvikling af forsvarskapaciteter, forskning, anskaffelse og forsvarsmateriel under Rådets myndighed og inden for EU's fælles institutionelle ramme, herefter kaldet agenturet, som skal tage sigte på at udvikle de europæiske forsvarskapaciteter inden for krisestyring og støtte ESFP i dens nuværende form, og som ESFP udvikler sig fremover.
- 2.2. Agenturets oprettelse berører ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til forsvarsspørgsmål.
- 2.3. Agenturet har den status som juridisk person, der er nødvendig for at det kan udføre sine opgaver og nå sine mål.
- 2.4. Forsvarsministrene, forsamlet i Rådet, er ansvarlige for agenturet, der skal støtte FUSP, ESFP og de europæiske forsvarskapaciteter generelt. Rådets afgørelser vedrørende agenturets arbejde træffes, efter forberedelse i Coreper, PSC og Rådets relevante organer, af Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) i forsvarsministersammensætning. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité modtager rapporter og udsteder retningslinjer for spørgsmål, der falder ind under FUSP og ESFP. De nationale forsvarsmaterieldirektører vil, inden for rammer, der skal fastlægges nærmere, modtage rapporter og komme med bidrag vedrørende deres kompetenceområder som led i forberedelsen af Rådets afgørelser.

- 2.5. Kommissionen tilknyttes fuldt ud agenturets arbejde.
- 2.6. Agenturet skal have funktioner og kapaciteter, som skal udvikles efter en nærmere fastlagt tidsplan, inden det når sin fuldt operationelle struktur. Med dette for øje vil Rådet genoptage drøftelserne af og om nødvendigt revidere de relevante tekster vedrørende oprettelsen, navnlig for så vidt angår agenturet, for at bringe dem i overensstemmelse med resultaterne af RK.
- 2.7. Beslutningsprocedure
Agenturets beslutningsprocedure vil skulle fastlægges i en fælles holdning om oprettelse af agenturet alt efter emnet for den afgørelse, der skal træffes, og i overensstemmelse med relevante traktatbestemmelser.
- 2.8. Agenturet skal have til formål
- a. at udvikle forsvarskapaciteter på krisestyringsområdet ved at:
 - 1) identificere EU's fremtidige forsvarskapacitetsbehov ud fra et såvel kvantitativt som kvalitativt synspunkt (som både omfatter styrker og materiel), i samarbejde med de relevante rådsorganer og under hensyntagen til disses kompetence samt ved hjælp af kapacitetsudviklingsmekanismen (CDM)
 - 2) undersøge, vurdere og evaluere de kapacitetsforpligtelser, som medlemsstaterne har indgået, via ECAP-processen og ved hjælp af CDM, på grundlag af fastlagte kriterier
 - 3) fremme og koordinere harmoniseringen af de militære behov
 - 4) identificere og foreslå operationelle samarbejdsaktiviteter
 - 5) foretage vurderinger af de finansielle prioriteter i forbindelse med kapacitetsudvikling og anskaffelser
 - b. at fremme og styrke samarbejdet om europæisk forsvarsmateriel ved at:
 - 1) foreslå multilaterale projekter med henblik på at opfylde ESFP's kapacitetsbehov, som de fremstår nu, og som de videreudvikles
 - 2) tilstræbe koordinering af de programmer, som medlemsstaterne iværksætter, og forvalte specifikke samarbejdsprogrammer via "Organisation Conjointe de Coopération en matière d'Armement (OCCAR) eller specifikke programforanstaltninger på grundlag af OCCAR's erfaringer, med henblik på at fremme omkostningseffektive og effektive indkøb
 - c. at bidrage til at klarlægge og om nødvendigt iværksætte politikker og foranstaltninger, der sigter mod at styrke forsvarssektorens industrielle og teknologiske basis, og sammen med Kommissionen støtte oprettelsen af et internationalt konkurrencedygtigt europæisk marked for forsvarsmateriel, der kan give en ny impuls til udviklingen og harmoniseringen på europæisk plan af de love og bestemmelser, der indvirker på det europæiske marked for forsvarsmateriel, navnlig ved, at man i hele Europa anvender regler og procedurer, som bygger på dem, der er forhandlet på plads i forbindelse med hensigtserklæringen (L.o.I) og rammeaftalen

- d. at fremme forskning, eventuelt i samarbejde med Fællesskabets forskningsaktiviteter, med henblik på at opfylde fremtidige behov for forsvars- og sikkerhedskapacitet, og dermed styrke dels Europas industripotentiale på dette område, hvilket omfatter undersøgelser inden for forskning og teknologi, der er relevante for kommende operationelle behov, dels koordineringen og planlægningen af fælles forskningsaktiviteter i lyset af de erfaringer, der er gjort inden for rammerne af Den Vesteuropæiske Forsvarsmaterielgruppe/Den Vesteuropæiske Forsvarsmaterielorganisation (WEAG/WEAO), navnlig med det europæiske aftalememorandum (EUROPA MOU).

- 2.9. For at nå de opstillede mål skal agenturet trække på EU's Militærkomité's kompetence og ekspertise via Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (for så vidt angår litra a), nr. 1-4, og litra b)), og de nationale forsvarsmaterieldirektørers kompetence og ekspertise inden for rammer, der skal fastlægges (for så vidt angår litra b), c) og d)).

3. ORGANISATIONSTRUKTUR

- 3.1. Agenturet skal være åbent for deltagelse fra alle EU-medlemsstater.

- 3.2. Agenturet skal have følgende struktur:

- en styringskomité, som udgør agenturets ledelse, består af repræsentanter for de deltagende EU-medlemsstater, der er bemyndiget til at forpligte deres regeringer, og en repræsentant for Kommissionen. Styringskomitéen kan træde sammen på forsvarsministerniveau eller stedfortræderniveau,
- agenturets øverste leder, som vil være GS/HR, og som vil være formand for styringskomitéens møder,
- et personale, der består af en lille kerne af et fast EU-personale, som udvælges på grundlag af deres individuelle kvalifikationer, og som kan suppleres midlertidigt med udstationeret personale alt efter de specifikke opgaver og projekter,
- en daglig leder, der anbefales af agenturets øverste leder og udnævnes af styringskomitéen.

- 3.3. Styringskomitéen fastlægger agenturets aktiviteter på møder, der afholdes med agenturets øverste leder som formand, inden for rammerne af de direktiver, som Rådet måtte udstede herfor. Den godkender desuden agenturets arbejdsprogram og budget.

4. EKSTERNE ARBEJDSFORBINDELSER

- 4.1. Agenturet vil skulle etablere tætte arbejdsforbindelser med de relevante elementer af nuværende ordninger/grupperinger/organisationer som L.o.I, OCCAR og WEAG/WEAO, herunder forsknings- og teknologimekanismerne i det europæiske aftalememorandum, med henblik på med tiden at indarbejde dem eller overtage deres principper og praksis, når det er hensigtsmæssigt. Agenturet bør tilstræbe, at de nuværende WEAG-medlemmer uden for EU, når det er hensigtsmæssigt, tilknyttes specifikke programmer eller projekter.
- 4.2. Inden for rammerne af disse ordninger/grupperinger/organisationer vil agenturet respektere Den Europæiske Unions fælles institutionelle ramme og selvstændige beslutningstagning. Agenturet respekter de retlige krav og begrænsninger i forbindelse med disse ordninger/grupperinger/organisationer, der deltager i samarbejdet.

- 4.3. Ud fra et ønske om at styrke forbindelserne mellem agenturet og de relevante NATO-organer inden for rammerne af deres respektive kompetencer og de etablerede rammer for samarbejde og høring skal anvendelsen af kapacitetsudviklingsmekanismens procedurer sikre gensidig åbenhed og sammenhængende udvikling.

5. BUDGET

- 5.1. Der vil blive udarbejdet diverse ordninger i agenturets etableringsfase.

6. NÆSTE SKRIDT

A. Forberedelse af oprettelsen af agenturet

- 6.1. Der vil blive nedsat en oprettelsesgruppe for agenturet i januar 2004. Dens mandat fastlægges i bilaget til Rådets afgørelse om oprettelse af gruppen.
- Agenturet bør oprettes ved en "fælles aktion".
 - De institutionelle, juridiske og økonomiske aspekter i forbindelse med agenturets grundlæggende funktioner og opgaver vil blive behandlet af Rådets kompetente organer i lyset af anbefalinger fra oprettelsesgruppen.
 - Teksterne vedrørende oprettelsen af agenturet vil kunne revideres, når der er lagt sidste hånd på udkastet til traktat om en forfatning for Europa.

B. Agenturets indledende fase

- 6.2. Den indledende fase iværksættes i løbet af 2004. Agenturet skal fungere som koordinationspunkt for det nuværende system af organer, aftaler og kompetencer. Agenturet skal bidrage til arbejdet i de relevante rådsorganer, herunder EUMC med henblik på forvaltning af CDM (kapacitetsudviklingsmekanismen), og arbejdet i HTF (Taskforce vedrørende det Overordnede Mål), og på at fremme beslutningstagningen i forbindelse med resultaterne af ECAP-processen (den europæiske kapacitetshandlingsplan). I denne fase skal agenturets arbejdsforbindelser, og om nødvendigt, de retlige og operationelle rammer, etableres for:

- styring af samarbejdsprojekter via OCCAR
- gennemførelse og udvidelse af procedurerne for den til hensigtserklæringen knyttede rammeaftale
- indarbejdning og tilpasning af relevante WEAG/WEAO-elementer eller overtagelse af principper og praksis i forbindelse hermed, hvis det er hensigtsmæssigt.

- 6.3. I denne fase vil agenturets struktur gøre det muligt for det at fortsætte arbejdet på de fire aktivitetsområder, samtidig med en gradvis forøgelse af personalet for at sikre, at agenturet kan udføre sine funktioner på effektiv vis.

C. Agenturets fuldt operationelle fase

6.4. I denne fase skal agenturet navnlig integrere de operationelle aspekter af kapaciteten (scenarier, behov, samarbejdsprojekter, der ikke vedrører materiel) og de aspekter af kapaciteten, der vedrører anskaffelser og udvikling (scenarier for forskning og teknologi, samarbejdsprojekter om forsvarsmateriel, programforvaltning, love og bestemmelser, der vedrører grundlaget for den europæiske forsvarsindustri og -teknologi).

I denne fase vil agenturet indarbejde eller overtage principper og praksis fra relevante elementer af nuværende ordninger/grupperinger/organisationer (L.o.I, OCCAR og WEAG/WEAO).

6.5. En beskrivelse af agenturets relevante organer er angivet i bilaget.

BESKRIVELSE AF AGENTURETS STRUKTUR

1. STYRINGSKOMITEEN

1.1. Styringskomitéen, hvis formand er agenturets øverste leder, er agenturets ledelsesorgan og udøver sine kompetencer i henhold til de retningslinjer, som Rådet har fastsat, og det arbejde, som generalsekretæren/den højtstående repræsentant og PSC har udført. Den sammensættes af repræsentanter for de deltagende EU-medlemsstater, der er bemyndiget til at forpligte deres regeringer, og en repræsentant for Kommissionen. Styringskomitéen kan træde sammen på forsvarsministerniveau eller stedfortræderniveau

1.2. I styringskomitéens møder deltager:

- Agenturets daglige leder eller en stedfortræder for denne
- formanden for EUMC og formandskabets nationale forsvarsmaterieldirektør i embeds medfør, eller stedfortrædere for disse

1.3. I styringskomitéens møder deltager følgende, når det drejer sig om emner af fælles interesse:

- efter indbydelse fra styringskomitéen, ledere af/formænd for andre ordninger, organisationer eller grupperinger, hvis arbejde bliver overtaget af eller med tiden indarbejdes i agenturet
- efter indbydelse fra styringskomitéen, NATO's generalsekretær eller dennes stedfortræder.

2. AGENTURETS LEDER

2.1. Agenturets øverste leder er formand for styringskomitéens møder og får støtte fra agenturets faste personale. Han eller hun har ansvaret for at nå de mål, som agenturet har opstillet, samt for dets overordnede organisation og funktionsdygtighed.

2.2. Han eller hun rapporterer om agenturets arbejde, herunder afgørelser truffet af styringskomitéen, til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) i forsvarsministersammensætning.

3. DEN DAGLIGE LEDER

- 3.1. Den daglige leder, som også er chef for agenturets faste personale, rapporterer til agenturets øverste leder om organisatoriske og administrative anliggender. Den daglige leder er ansvarlig for overvågning og koordinering af de funktionelle enheder og sikrer den generelle sammenhæng i deres arbejde.

4. AGENTURETS PERSONALE

- 4.1. Agenturets personale består af ansatte, som er udvalgt på grundlag af deres relevante kompetence og ekspertise, og er underlagt den daglige leder. Personalet er inddelt i funktionelle enheder, som fastlægges af agenturets øverste leder og godkendes af styringskomitéen. Der er tre forskellige ansættelsesformer:
- normalt ansættes personale direkte af agenturet på tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og udvælges blandt statsborgere fra de medlemsstater, der deltager i agenturet
 - EU-tjenestemænd, der udstationeres til agenturet for en bestemt periode med henblik på specifikke opgaver og projekter eller behov
 - nationale eksperter, der udstationeres af de medlemsstater, der deltager i agenturet, alt efter de specifikke opgaver og projekter.
- 4.2. I alle tilfælde bør det ved ansættelsen sikres, at agenturets personale er så højt kvalificeret og effektivt som muligt, og at det ansættes på det bredest mulige geografiske grundlag blandt statsborgere i de medlemslande, der deltager i agenturet.

IRAK – Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

- "1. Rådet udtrykte sin dybtfølte solidaritet med Italien i anledning af det brutale terrorangreb på de italienske væbnede styrker den 12. november 2003 i Nasiriyah, hvor 19 italienske soldater og civile samt mange irakere blev dræbt. Det udtrykker sin oprigtige deltagelse over for ofrenes efterladte. Rådet fordømmer atter på det kraftigste alle terrorangreb rettet mod civilbefolkningen, humanitære organisationer, FN og militære styrker, og det gentager, at EU er besluttet på at bekæmpe terrorismen i alle dens former.
2. Rådet hilser med tilfredshed den fremskyndede proces med at overdrage den udøvende magt til det irakiske regeringsråd og dets ministerier. Det noterede sig med tilfredshed regeringsrådets meddelelse af 15. november 2003 med tidsplanen for overførsel af suverænitet til en irakisk overgangsregering og for den forfatningsprocedure, der skal føre til oprettelse af en demokratisk valgt og internationalt anerkendt irakisk regering. Det understregede, at det er vigtigt, at tidsplanen er tilpasset til situationen. Rådet gav sin støtte til den procedure, som regeringsrådet har besluttet for indførelse af demokrati for Iraks befolkning.
3. Rådet gentog, at Den Europæiske Union er besluttet på at bidrage til såvel den politiske som den økonomiske genopbygning af Irak. Det understregede, at det er vigtigt, at regeringsrådet fører så omfattende konsultationer som muligt om udarbejdelsen af grundloven med henblik på at sikre så stor folkelig deltagelse i processen som muligt. Rådet bekræftede atter FN's centrale rolle i denne sammenhæng.
4. Rådet udtrykte tilfredshed med det positive resultat af donorkonferencen i Madrid og udtrykte sin anerkendelse over for den spanske regering for dens glimrende tilrettelæggelse af konferencen. Rådet udtrykte tilfredshed med den positive rolle, de irakiske ministre spillede på denne konference. Rådet erindrede om konklusionerne fra Det Europæiske Råd i oktober i år, og det noterede sig med tilfredshed forberedelserne til oprettelsen af Den Internationale Genopbygningsfond, hvorigennem bidrag fra det internationale samfund kan kanaliseres.
5. Eftersom sikkerhed fortsat må prioriteres højt i Irak, udtrykte Rådet håbet om, at det positive resultat af donorkonferencen i Madrid hurtigt kan omsættes til konkrete, praktiske resultater, der får direkte og øjeblikkelige følger for det irakiske folk. Rådet opfordrer til, at irakerne i stigende grad inddrages i sikkerhedsbestræbelserne.
6. Rådet har flere gange indtrængende opfordret alle lande i regionen til at bidrage til Iraks stabilitet. I lyset af nabolandenenes udenrigsministtermøde i Damaskus ser Rådet frem til yderligere møder mellem nabolandene i samråd med det irakiske regeringsråd og irakiske institutioner til støtte for den igangværende politiske og økonomiske genopbygningsproces i Irak."

DET VESTLIGE BALKAN – Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"SERBIEN OG MONTENEGRO/KOSOVO

Rådet bekræftede på ny, at direkte dialog mellem Beograd og Pristina om praktiske spørgsmål af betydning for begge parter fortsat er et centralt benchmark og et helt nødvendigt element i det internationale samfunds "standarder før status"-politik på grundlag af FN's Sikkerhedsråds resolution 1244. Det opfordrede alle berørte parter til at sørge for, at arbejdet hurtigt kommer i gang og bliver konstruktivt i de udvalg, der er nedsat som opfølgning af mødet i Wien.

Rådet udtalte endvidere tilfredshed med, at FN-generalsekretærens særlige repræsentant Harri Holkeri har til hensigt at udstikke mere konkrete retningslinjer for fremskridtene og sørge for en praktisk gennemførelse af "standarder før status"-politikken ved i samarbejde med de midlertidige selvstyreorganer at udarbejde en arbejdsplan for den reelle gennemførelse af benchmarks og etablere en fast mekanisme til gennemgang af de fremskridt, der gøres, efter den model, der anvendes i forbindelse med den særlige repræsentants periodiske rapporter til FN's Sikkerhedsråd. Rådet noterede sig, at første mulighed for en samlet gennemgang formentlig vil opstå omkring midten af 2005, men tidligere, hvis der opnås tilstrækkelige fremskridt.

EU bekræfter på ny, at befolkningen i et multietnisk og demokratisk Kosovo vil kunne indtage sin plads i Europa efter en fuldstændig gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 og "standarder før status"-politikken. EU er rede til at bistå med denne proces og anser sporingmekanismen for stabiliserings- og associeringsprocessen (STM) for et betydningsfuldt supplerende instrument i forbindelse med denne proces.

Rådet har på denne baggrund anmodet generalsekretæren/den højtstående repræsentant om i nøje samordning med Kommissionen og sammen med FN's generalsekretærs særlige repræsentant at undersøge, hvordan EU's bidrag til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 - under fuldt hensyn til STM og vigtigheden af en reel gennemførelse af benchmarks - kan forbedres yderligere, og om at aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser).

SERBIEN OG MONTENEGRO

Rådet udtrykte tilfredshed med det koordineringsmøde for donorer vedrørende Serbien og Montenegro, der skal afholdes den 18. november 2003 i Bruxelles. Mødet vil være en lejlighed til at gøre status over de resultater, landet har opnået i reformprocessen med støtte fra donorsamfundet.

Rådet understregede, at det er vigtigt, at Serbien og Montenegro forelægger en samlet reformstrategi. Donorerne vil på denne måde kunne fortsætte støtten til reformprocessen, og den internationale bistand vil kunne tildeles på den mest effektive måde i de kommende år.

DEN TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK MAKEDONIEN

Rådet besluttede at udnævne Søren Jessen-Petersen til EU's særlige repræsentant i Skopje og opfordrede sine kompetente organer til at forberede de nødvendige afgørelser med henblik herpå."

OPFØLGNING AF TOPMØDET MELLEM EU OG RUSLAND

Rådet drøftede opfølgningen af det seneste topmøde mellem EU og Rusland den 6. november 2003 i Rom, hvor der blev rejst adskillige spørgsmål, herunder nogle, der ikke blev nævnt i fælleserklæringen, såsom situationen i Tjetjenien, Kyoto-protokollen og søfartssikkerheden. Ministrene bekræftede i dag, at forholdet til Rusland er af stor betydning for EU, og at EU's mål fortsat er at opbygge et afbalanceret og gensidigt strategisk partnerskab med Rusland. Ministrene besluttede, at de snart vil vende tilbage til spørgsmålet og drøfte, hvordan målet bedst kan nås.

MELLEMØSTEN

Over frokosten drøftede ministrene situationen i Mellemøsten i lyset af de seneste begivenheder, herunder dannelsen af den nye palæstinensiske regering med Ahmed Qurie som premierminister, og udvekslede synspunkter forud for fjerde møde i Associeringsrådet EU-Israel (den 17.-18. november 2003). Associeringsrådet giver mulighed for at føre en politisk dialog på en række områder, herunder om situationen i Mellemøsten, og at behandle bilaterale forbindelser inden for rammerne af associeringsaftalen. *(EU's holdning forud for associeringsrådets møde fremgår af en særskilt pressemeddelelse - ref. 14796/03 - Presse 328).*

IRAN

Over frokosten drøftede ministrene situationen i Iran med fokus på kernevåbenspørgsmålet, dels som en følge af Irans erklæring om, at det har besluttet at undertegne, ratificere og straks anvende Den Internationale Atomenergiorganisations (IAEA's) tillægsprotokol og frivilligt standse berigning og fremstilling af uran, dels forud for mødet i IAEA's Styrelsesråd senere på ugen. De fremhævede betydningen af, at Iran fortsætter sit samarbejde ved at gennemføre ovennævnte erklæring.

MASSEØDELÆGGELSESVÅBEN – Rådets konklusioner

Rådet vedtog et politisk oplæg om de elementer i EU's forbindelser med tredjelande, der drejer sig om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben.

Det politiske oplæg tager sigte på at få EU's strategi med hensyn til masseødelæggelsesvåben integreret i EU's generelle forbindelser med tredjelande, navnlig gennem indsættelse af en ikke-spredningsklausul i aftaler med disse lande.

Rådet vedtog desuden følgende konklusioner:

"Rådet så med tilfredshed på de positive resultater, der indtil videre er opnået med gennemførelsen af den handlingsplan for gennemførelsen af grundprincipperne i en EU-strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som det vedtog den 16. juni 2003, og som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Thessaloniki. Navnlig vedtagelsen af Rådets fælles holdning om styrkelse af multilaterale aftaler og fremme af deres universelle karakter på området for ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og fremføringsmidler og vedtagelsen af et politisk oplæg til integration af et ikke-sprednings-element i EU's generelle forbindelser med tredjelande udgør to væsentlige resultater.

Rådet noterede sig, at andre dele af handlingsplanen er ved at blive gennemført.

Bekæmpelsen af spredningen af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler har høj prioritet. Rådet anmodede PSC om i overensstemmelse med Thessaloniki-erklæringen og på grundlag af de allerede fastsatte grundprincipper at videreudvikle et udkast til en sammenhængende EU-strategi, som skal vedtages på næste møde i Det Europæiske Råd. Rådet anmodede desuden PSC og andre af Rådets organer om i samarbejde med den højtstående repræsentant og Kommissionen at fortsætte deres bestræbelser for at gennemføre handlingsplanen i sin helhed. Rådet agter at vende tilbage til handlingsplanen for at foretage en vurdering af dens gennemførelse og dens videre udvikling."

FORBINDELSERNE MELLEM EU OG AFRIKA

– RÅDETS KONKLUSIONER

"Rådet

- bifaldt det positive og konstruktive resultat af trojkamødet på ministerplan mellem EU og Afrika den 10. november 2003 i Rom, som på ny bekræftede den strategiske karakter af partnerskabet mellem EU og Afrika og understregede det fælles tilsagn om at fortsætte og uddybe dialogen som angivet i slutkommunikéet
- støttede aftalen om nye retningslinjer, der skal fremme en effektiv dialog mellem EU og Afrika og gøre den mere fleksibel og målrettet; især skal
 - dialogen koncentrerer omkring fire hovedpunkter, der bygger på de 8 fælles prioriterede spørgsmål fra Kairo-processen: i) freds- og sikkerhedsspørgsmål, ii) regeringsførelse, iii) regional integration og samhandel og iv) nøglespørgsmål vedrørende udvikling
 - den fortsatte dialog sikres på forskellige niveauer og i forskellige fora, navnlig af missionscheferne i Addis Abeba og fremover eventuelt også i Bruxelles, og både AU og Europa-Kommissionen skal spille en større rolle i dialogen
 - mødestrukturen strømlines ved, at man anvender trojkaformatet, uden at dette dog fuldstændig træder i stedet for den mekanisme, der blev vedtaget i Kairo, og at der vil blive afholdt møder i fuldt format forud for ministermøder i fuldt format. Topmøder mellem stats- og regeringscheferne vil fortsat være højt prioriteret
 - dialogen styres og vurderes regelmæssigt af Rådets kompetente organer;
- noterede sig med tilfredshed, at AU fortsat gør fremskridt med hensyn til at etablere sine egne organer, herunder Freds- og Sikkerhedsrådet, og med at gennemføre sine politikker med udgangspunkt i de principper og prioriteter, der blev fastlagt i akten om oprettelse af AU, og som NEPAD har tiltrådt som AU's arbejdsprogram. Det bifaldt navnlig AU's og de subregionale organisationers vedvarende og vellykkede indsats med at styre og gøre det lettere at løse konflikter og kriser i de forskellige områder af kontinentet. Det bekræftede på ny, at det er rede til at støtte sådanne bestræbelser efter behov og i samarbejde med FN
- ser frem til, at parterne viderefører bestræbelserne på at nå til en konstruktiv løsning på Zimbabwe-spørgsmålet
- understreger vigtigheden af sin beslutning om at oprette en fredsfacilitet for Afrika. Det støtter fredsfacilitetens målsætninger, der bygger på afrikansk ejerskab og solidaritet samt på øget samarbejde mellem EU, FN, AU og de subregionale organisationer med hensyn til fred og sikkerhed, og som vil være en støtte for Afrikas bestræbelser på at skabe fred samt for institutions- og kapacitetsopbygningen."

– **GUINEA-BISSAU**

Den portugisiske delegation gjorde Rådet opmærksom på situationen i Guinea-Bissau og bemærkede, at EU i overensstemmelse med sin konfliktforebyggelsespolitik bør tage affære over for landets fortvivlede økonomiske situation og overveje at sende en observatørmission til det valg, der skal afholdes næste år. Flere af mødedeltagerne gav udtryk for støtte.

– **DE STORE SØERS OMRÅDE**

Den belgiske minister redegjorde over for sine kolleger for sin seneste rejse til det centrale Afrika og understregede, hvor vigtigt det er for EU fortsat at spille en aktiv rolle i De Store Søers Område, navnlig efter operation Artemis, og dermed drage fordel af de muligheder, der på nuværende tidspunkt er knyttet til de forskellige politiske fremskridt. Det kunne især overvejes at udarbejde en EU-plan til støtte for en "stabilitetspagt" i området. Flere af mødedeltagerne udtrykte støtte til et fortsat engagement fra EU's side.

OPRETTELSE AF EN FREDSFACILITET FOR AFRIKA

Rådet godkendte et udkast til afgørelse, som skal vedtages af AVS-EF-Ministerrådet, vedrørende anvendelse af midler fra Den Europæiske Udviklingsfond til oprettelse af en fredsfacilitet for Afrika.

Initiativet er en følge af det mandat, som Rådet vedtog på samlingen den 21. juli 2003 som følge af den anmodning, der blev fremsat på Den Afrikanske Unions topmøde i juli i Maputo. For at initiativet kan blive vellykket, er der behov for et styrket samarbejde mellem AU, de afrikanske subregionale organisationer, EU og FN med sigte på at støtte fredsskabende bestræbelser samt institutions- og kapacitetsopbygning under afrikansk ledelse.

Kommissionen agter at forelægge EUF-Udvalget et forslag i begyndelsen af næste år med et budget på 250 mio. EUR, så fredsfaciliteten kan blive operationel inden udgangen af 2004.

– ***ERKLÆRING FRA RÅDET OG KOMMISSIONEN OM EN FREDSFACILITET FOR AFRIKA***

"Sikkerhed og stabilitet er afgørende for udvikling og fattigdomsbekæmpelse i Afrika. En fredsfacilitet for Afrika vil kraftigt øge Afrikas mulighed for at skabe fred på det afrikanske kontinent.

Fredsfaciliteten vil støtte afrikansk-ledede operationer og opbygge afrikanske institutioners evne til på lang sigt at gennemføre sådanne operationer.

Den første finansiering af fredsfaciliteten ydes af Den Europæiske Udviklingsfond som en foreløbig foranstaltning. Under hensyntagen til EU's Monterrey-forpligtelser skal efterfølgende alternative finansieringsmuligheder overvejes på baggrund af en gennemgang af facilitetens effektivitet, der skal foretages efter det første år på grundlag af en evalueringsrapport fra Kommissionen.

Ved facilitetens gennemførelse skal det i alle rådssammensætninger sikres, at der er sammenhæng mellem de aktioner, der gennemføres som led i EU's eksterne politik.

Rådet vil drøfte målene og gennemførelses- og forvaltningsbestemmelserne for faciliteten, herunder definitionen af, hvilke aktiviteter der kan og ikke kan finansieres via faciliteten (bl.a. skal der sondres mellem udgifter i og uden for ODA), og koordineringen mellem faciliteten og FN's, Den Afrikanske Unions og subregionale organisationers aktiviteter. På grundlag af disse drøftelser vil Kommissionen udarbejde et finansieringsforslag til forelæggelse for EUF-Udvalget i begyndelsen af 2004.

Med hensyn til senere specifikke operationer, der skal finansieres via faciliteten, forpligter Kommissionen sig til på et tidligt tidspunkt at søge at opnå enighed blandt medlemsstaterne i Rådets kompetente instanser om det politisk hensigtsmæssige i hver enkelt planlagt operation. Parallelt hermed vil den søge EUF-Udvalgets godkendelse af hver enkelt foreslået operation.

Rådet kan om nødvendigt vedtage de relevante afgørelser."

UDVIKLINGSPOLITIK OG BISTANDEN TIL TREDJELANDE - Rådets konklusioner

Rådet havde en orienterende debat på grundlag af en beretning fra Kommissionen om EF's udviklingspolitik og gennemførelsen af bistanden til tredjelande i 2002, og det vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET:

SOM ERINDRER OM sine konklusioner af 31. maj og 8. november 2001 om opfølgningen af EF's udviklingspolitik samt om Kommissionens og Rådets erklæring fra november 2000 om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik,

SOM ERINDRER OM sine konklusioner af 19. november 2002 om årsberetningen vedrørende EF's udviklingspolitik og gennemførelsen af bistanden til tredjelande,

1. UDTRYKKER TILFREDSHED med Kommissionens årsberetning om EF's udviklingspolitik og gennemførelsen af bistanden til tredjelande i 2002;
2. NOTERER SIG de kvalitetsmæssige forbedringer af beretningen for 2002 og fremhæver den indsats, der er gjort for at vurdere virkningerne af EF's politik for udviklingssamarbejde, samt fremskridtene med hensyn til opfyldelse af millenium-målsætningerne;
3. understreger, at det overordnede mål for EF's udviklingssamarbejde er at nedbringe fattigdommen globalt, og ERKENDER, at forskellige karakteristika gør sig gældende for EF's bistand til de enkelte regioner, hvilket kan give et usammenhængende billede. Der bør tilstræbes større sammenhæng mellem geografiske, tematiske og horisontale spørgsmål, så EF's bistand bliver mere effektiv og fremstår mere gennemsigtig for den europæiske offentlighed. Med henblik herpå ser Rådet frem til at modtage forslag fra Kommissionen, så harmoniseringen og rationaliseringen af de finansielle instrumenter kan videreføres i forbindelse med de næste finansielle overslag;
4. NOTERER SIG, at Kommissionens forvaltningsreformer, der blev iværksat i 2000, begynder at give visse foreløbige resultater, idet bistandens effektivitet er øget, og OPFORDRER Kommissionen til i næste årsberetning at fremlægge en vurdering af processen, der omfatter flere analytiske og kvalitative resultater af reformerne, samt angive, om der er behov for yderligere eller mere dybtgående reformer;
5. UNDERSTREGER, at årsberetningen har en række funktioner, idet den blandt andet har til formål at måle virkningerne og effektiviteten af EF's udviklingssamarbejde gennem en vurdering af fremskridtene med hensyn til at nå de strategiske mål, at opfylde de forskellige retsgrundlags krav om administrativ indberetning og at fungere som et centralt offentligt dokument, der skal gøre EF's bistand til partnerlandene mere synlig og gennemsigtig samt informere den europæiske offentlighed, herunder offentligheden i de tiltrædende lande, om resultaterne af Fællesskabets bistand. Det OPFORDRER Kommissionen til at overveje årsberetningens form med henblik på fuldt ud at tilgodese disse forskellige krav;

6. OPFORDRER Kommissionen til i næste årsberetning at medtage en vurdering af det samarbejde, der er foregået mellem EF, medlemsstaterne og de tiltrædende lande i Den Særlige Taskforce for Kapacitetsopbygning med henblik på at øge de tiltrædende landes kapacitet inden for udviklingssamarbejde, samt se på, hvilke yderligere aktiviteter der er nødvendige i den sammenhæng;
7. FINDER, at fokus i årsberetningen bør være på EF's udviklingssamarbejde. Men eftersom EF's bidrag udgør 20% af EU's samlede bidrag, der igen udgør over 50% af den statslige udviklingsbistand (ODA) på verdensplan, bør årsberetningen også kort anskueliggøre, hvorledes EF's programmer indgår i EU's samlede bistand. En sådan oversigt over EU-bistanden vil give mulighed for en mere tilbunds gående vurdering af koordineringen og komplementariteten, ikke blot mellem EF og EU, men også EU's medlemsstater indbyrdes og mellem disse og de øvrige donorer. Med henblik herpå TILSKYNDER Rådet Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke den lokale koordinering og OPFORDRER Kommissionen til at gå videre med de initiativer, der allerede er iværksat i den forbindelse. Desuden bør årsberetningen i det statistiske bilag indeholde udvalgte samlede tal for EF's finansielle bidrag til ODA;
8. FREMHÆVER, at der er behov for i højere grad at integrere årsberetningen i de forskellige faser af EU's strategiske planlægning, såsom den generelle, orienterende debat, det årlige handlingsprogram og drøftelsen af det årlige budget, således at beretningen både måler resultaterne i forhold til tidligere opstillede mål og formidler væsentlige bidrag og nyttige erfaringer til brug for disse instrumenter. På baggrund af Kommissionen indsats med hensyn til rationalisering bør årsberetningen også afspejle en mere sammenhængende anvendelse af EF's forskellige finansielle instrumenter for bistand til tredjelandspartnere, hvilket også indgår i EF's udviklingspolitik. Rådet OPFORDRER Kommissionen til at forelægge sin årsberetning hurtigere efter rapporteringsperiodens afslutning og senest i juli 2004;
9. LÆGGER SÆRLIG VÆGT på følgende områder, hvor der bør ske en yderligere udvikling med henblik på at forbedre årsberetningens kvalitet fremover:
 - en vurdering af de fremskridt, som modtagerne af EF's bistand har gjort set i forhold til **millenium-målsætningerne**, med brug af klare og målelige resultatindikatorer, samt af EF's bidrag til den samlede udviklingsindsats gennem EF-programmer og -aktiviteter i alle regioner. I den forbindelse UDTRYKKER RÅDET TILFREDSHED med, at Kommissionens beretning anvender et sæt på ti indikatorer, der relaterer til millenium-målsætningerne. Det OPFORDRER Kommissionen til nøjere at analysere forholdet mellem resultaterne af dens aktiviteter, dens sektorpolitikker og de fremskridt, udviklingslandene har gjort set i forhold til millenium-målsætningerne og i forhold til det overordnede mål om at nedbringe fattigdommen på verdensplan;
 - en vurdering af de fremskridt, Kommissionen, medlemsstaterne og andre donorer har gjort med hensyn til indbyrdes **koordinering** af politikker og harmonisering af procedurer baseret på egentlige partnerskaber med modtagerlandene og på deres nationale udviklingsstrategier, herunder tæt koordinering mellem EF-delegationerne og medlemsstaternes lokale ambassader i forbindelse med den praktiske gennemførelse. Med henblik herpå OPFORDRER det Kommissionen til i tilknytning til dens regelmæssige rapporter om opfølgningen af Monterrey-konferencen at forbedre rapporteringen vedrørende koordinerings- og harmoniseringstiltag, herunder vedrørende arbejdet i OECD/DAC-regi og på landeniveau;

- **komplementariteten** mellem bilateral bistand, multilateral bistand og EF-bistand
- **sammenhængen** mellem målene for EF's udviklingspolitik og EF's øvrige politikker og mål
- de fremskridt, der er sket med hensyn til **forvaltningsreformen** ved hjælp af dekoncentrationsprocessen og andre foranstaltninger fra Kommissionens side
- **ordninger for samfinansiering** mellem Kommissionen og medlemsstaterne, herunder de nationale kontorer
- en nyvurdering af omfanget og på et senere tidspunkt også effektiviteten af henholdsvis **budgetstøtte** og **projektbistand** som de to forskellige instrumenter, Kommissionen anvender i forbindelse med bistand til partnerlande
- sikring af større sammenhæng i rapporteringen om de fremskridt, der gøres med hensyn til **mainstreaming af horisontale spørgsmål**, der vedrører gennemførelsen af horisontale og tematiske budgetposter inden for de forskellige geografiske områder
- **finansielle oplysninger** om forpligtelser og udbetalinger opgjort for en *treårig* periode, hvilket skal ses som et instrument, der bidrager til, at forvaltningsreformen af EF's bistand til tredjelande gør fremskridt og får en effekt."

REGERINGSFØRELSE OG UDVIKLING - RÅDETS KONKLUSIONER

Rådet udvekslede synspunkter på grundlag af en meddelelse fra Kommissionen om EU's strategi til støtte for bedre regeringsførelse i udviklingslande, og det vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET,

SOM HENVISER TIL

- den fælles erklæring fra november 2000 om EU's udviklingspolitik, hvori det blev præciseret, at institutionel kapacitetsopbygning i forbindelse med god regeringsførelse er et af de seks prioriterede målområder for EU's udviklingspolitik,
- FN's millenniumerklæring, hvori det blev slået fast, at opfyldelse af millennium-udviklingsmålene bl.a. afhænger af god regeringsførelse i det enkelte land, og hvori der blev givet et fast tilsagn om at ville tilstræbe god regeringsførelse, udvikling og fattigdomsbekæmpelse, både nationalt og internationalt,
- Rådets konklusioner om den internationale konference i Monterrey om udviklingsfinansiering, hvori det blev understreget, at udviklingslandene har hovedansvaret for at skabe et forsvarligt makroøkonomisk miljø og en hensigtsmæssig ramme for investeringer og sikre, at de modtagne midler forvaltes korrekt og effektivt, og at de skal bestræbe sig på at sikre god regeringsførelse, opnå høje standarder for åbenhed og afskaffe korruption,
- Monterrey-konsensusen, hvori det blev understreget, at der er behov for at udvide og styrke udviklingslandenes deltagelse i den internationale økonomiske beslutningstagning og fastsættelse af normer, og at der er behov for yderligere aktioner, der kan hjælpe udviklingslandene til at opbygge deres kapacitet til at deltage effektivt i multilaterale fora,
- Johannesburg-gennemførelsesplanen, hvoraf det bl.a. fremgår, at "god regeringsførelse i det enkelte land og på internationalt niveau er af stor betydning for en bæredygtig udvikling",
- Rådets konklusioner af 30. maj 2002, hvori Rådet hilser det velkommen, at Kommissionen har foreslået at uddybe sit arbejde med regeringsførelse som et af de prioriterede områder af Fællesskabets udviklingspolitik, og navnlig glæder sig over, at Kommissionen agter at nedsætte en ekspertgruppe sammen med medlemsstaterne for at få fastlagt en konsekvent og fælles EU-strategi med hensyn til disse spørgsmål, så man sammen med partnerlandene og i associering med ikke-statslige aktører kan fastlægge rammerne for en politik, som bygger på sammenhængen mellem demokrati, god regeringsførelse og udvikling,

SOM ERKENDER,

- at regeringsførelse er en væsentlig bestanddel af udviklingssamarbejdet, da fattigdomsbekæmpelse i udviklingslandene i stor udstrækning afhænger af de offentlige institutioners evne til at give fattige borgere mulighed for at forbedre deres levestandard, sikre deres adgang til offentlige tjenester og garantere deres rettigheder og sikkerhed,
- at regeringsførelse er af central betydning for de politikker og reformer, der tager sigte på fattigdomsbekæmpelse og international sikkerhed samt på at fremme demokratiet, menneskerettighederne og retsstaten, som er væsentlige elementer i EU's forhold til tredjelande,
- at manglende regeringsførelse omvendt er en faktor, der i væsentlig grad bidrager til udbrud af voldelige konflikter, og der sker ikke nogen udvikling i områder, hvor der hersker kronisk usikkerhed,

- at AVS-EU-partnerskabsaftalen fra Cotonou giver en nyttig indfaldsvinkel til regeringsførelse, og at der i en politisk og institutionel sammenhæng, hvor der værnes om menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten, ved god regeringsførelse forstås en åben og ansvarlig forvaltning af menneskelige ressourcer, naturressourcer og økonomiske og finansielle ressourcer med sigte på en retfærdig og bæredygtig udvikling; regeringsførelse indebærer klare beslutningsprocedurer i offentlige myndigheder, åbne og ansvarlige institutioner, lovens forrang i forvaltningen og fordelingen af ressourcerne samt opbygning af kapacitet til at udarbejde og gennemføre foranstaltninger, der særlig sigter mod at forebygge og bekæmpe korruption,
- at uhensigtsmæssige nationale politikker sammen med manglende global styring har bidraget til at øge kløften mellem fattige og rige,

BIFALDER Kommissionens meddelelse om regeringsførelse og udvikling, som på ét sted samler de principper, der ligger til grund for EU's mandat til at støtte bedre regeringsførelse i udviklingslandene, og foreslår en praktisk fremgangsmåde, der baseres på dialog med partnerlandene og suppleres med en kapacitetsopbygningsindsats og fokuserer på nøgleelementerne i forbindelse med regeringsførelse med henblik på at behandle forskellige typer situationer og forskellige udviklingssammenhænge,

ER ENIGT OM FØLGENDE:

For så vidt angår policy-dagsordenen

- kan regeringsførelse gribes an ud fra forskellige synsvinkler alt efter situationen i det enkelte land og må derfor analyseres og fremmes på basis af de specifikke forhold i de enkelte lande, da god regeringsførelse ikke kan udformes efter én og samme model,
- er landeejede initiativer og fremgangsmåder, i tilfælde, hvor der foreligger et klart tilsagn om et effektivt udviklingspartnerskab på grundlag af rettigheder, et godt udgangspunkt for bestræbelserne på dialog og samarbejde,
- udgør de forskellige scenarier i Kommissionens meddelelse, nemlig "effektive partnerskaber", "vanskelige partnerskaber" og "postkonflikt-situationer", en god ramme for analyse og yderligere fastlæggelse af politiske rammer med henblik på øget sammenhæng mellem EU's og medlemsstaternes holdning til regeringsførelse,
- er arbejdet med vanskelige partnerskaber af særlig betydning og udgør en udfordring for EU, og der bør derfor gøres en særlig indsats for at udarbejde effektive strategier for disse partnerskaber og for postkonflikt-situationer, så EU og medlemsstaterne kan fastholde deres engagement ved hjælp af hele spektret af relevante og hensigtsmæssige instrumenter, selv i situationer, hvor der er vedtaget sanktioner og det officielle samarbejde er suspenderet,
- fortjener bekæmpelse af korruption på alle niveauer særlig opmærksomhed inden for de generelle rammer for regeringsførelse; korruption underminerer udvikling og demokrati og bør bekæmpes inden for rammerne af en bred støtte til fattigdomsbekæmpelse og styrkelse af regeringsførelses- og demokratiseringsprocesserne,
- kan de relevante bestemmelser og mekanismer, der er indført ved Cotonou-partnerskabsaftalen, og som vedrører god regeringsførelse, menneskerettigheder, demokratiske principper og retsstatsprincipper, være en reference for andre EU-aftaler med tredjelande,

For så vidt angår instrumenter

- bør dialog om politikker være det væsentligste instrument til at opstille en fælles dagsorden for EU og partnerlandene og til at fastlægge prioriterede områder i forbindelse med spørgsmål vedrørende regeringsførelse på grundlag af hvert enkelt partnerlands prioriteter. Der bør regelmæssigt føres dialog om politikker med partnerne, så dette instrument kan få et positivt, proaktivt indhold; dialogen bør styrkes yderligere og tilpasses i tilfælde af vanskelige partnerskaber, bl.a. ved inddragelse af andre udviklingsaktører, som f.eks. andre donorer, det civile samfund og den private sektor,
- bør der tages forskellige disponible instrumenter i anvendelse, som kan supplere hinanden, for at fremme regeringsførelse, herunder beskyttelse og fremme af menneskerettigheder og demokrati, støtte til institutionel udvikling og kapacitetsopbygning, især med hensyn til reformer af administrativ og finansiell forvaltning, og støtte til demokratisk valgte parlamenter, styrkelse af kvinders indflydelse og status og af det civile samfund,
- bør EU's politik med hensyn til regeringsførelse indarbejdes i udviklingsinstrumenter og relaterede instrumenter, herunder projekter, sektorprogrammer, budgetstøtte og handelsaftaler; budgetstøtte kan i visse tilfælde være et værdifuldt instrument til at fremme regeringsførelse ved hjælp af forbedringer såvel af den offentlige finansforvaltning som af offentlige forsyningsvirksomheders funktionsmåde,
- udgør proceduren med landestrategipapirer og midtvejsrevisionerne en nyttig ramme, hvor den politiske dagsorden, instrumenterne og budgetrammerne er nøje forbundet med hinanden på både landsplan og regionalt plan,
- bør regeringsførelsesindikatorerne, under hensyn til arbejdet i OECD's Komité for Udviklingsbistand (DAC), skræddersys til partnerlandets særlige behov og udvikles i en åben proces med en reel inddragelse af alle relevante aktører i landet; indikatorerne bør gøre det muligt at fastlægge den mest hensigtsmæssige policy-strategi,

HENSTILLER

- at EU som led i dialogen med partnerlandene tager spørgsmål vedrørende regeringsførelse op i forbindelse med de enkelte lande som et praktisk begreb, der vedrører politiske, administrative, økonomiske og sociale systemer, som bygger på respekt for menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincipper,
- at der lægges særlig vægt på en styrkelse af de demokratiske institutioner, som f.eks. parlamenter, et professionelt og uafhængigt retsvæsen, central- og lokalregering, lokale råd og en professionel offentlig forvaltning,
- at EU i overensstemmelse med eksisterende EU-mandater fortsat tilskynder til og fremmer konsultationer med det civile samfund for at fremme ejerskab og ansvar; det civile samfund er også ofte en særdeles vigtig aktør i forbindelse med vanskelige partnerskaber,
- at EU i tilfælde af vanskelige partnerskaber i samarbejde med andre donorer, især gennem OECD/DAC, undersøger, hvilke alternative veje og midler der findes ud over humanitær hjælp til at sikre en kontinuerlig støtte og vise solidaritet med de berørte befolkninger, undgå de negative virkninger af at isolere et land sikkerhedsmæssigt og sørge for en effektiv langsigtet støtte,
- at EU i tilfælde af postkonflikt-situationer prioriterer identificering og analyse af de grundlæggende årsager til konflikten og udvikler hensigtsmæssige fredsopbyggende strategier, der kobler nødhjælp, rehabilitering og udvikling sammen og tager behørigt hensyn til de centrale elementer i regeringsførelse,
- at der lægges særlig vægt på den rolle, den private sektor kan spille med henblik på at fremme god regeringsførelse og frivillig kontrol med korruption,

- at EU og dets medlemsstater i alle deres tiltag tilstræber øget sammenhæng, komplementaritet og koordinering mellem sig indbyrdes og med andre donorer; EU bør med henblik herpå deltage aktivt i udviklingen af en dagsorden for regeringsførelse med alle eksisterende stakeholders og i den sammenhæng anvende alle de instrumenter, der er til rådighed inden for rammerne af EU's optræden udadtil,

og

OPFORDRER Kommissionen til

- at udvikle principperne i meddelelsen og udmønte dem i retningslinjer og en håndbog, der kan bidrage til forvaltningen af programmer med henblik på at forbedre effektiviteten og virkningen af tiltag vedrørende regeringsførelse; i den forbindelse OPFORDRER RÅDET Kommissionen og medlemsstaterne til at udveksle erfaringer med henblik på at vedtage en fælles holdning,
- i større grad at koordinere arbejdet med andre donorer, bl.a. ved deltagelse i OECD/DAC's fora, i de relevante FN-organer og i Verdensbankens og regionale udviklingsbankers relevante aktiviteter, med henblik på at udvikle sammenhængende strategier om spørgsmål som f.eks. tildeling af støtte, koordinering mellem donorer og fælles institutionelle policy-analyser,
- i forbindelse med fremtidige partnerskabsaftaler med andre regioner at drøfte bedste praksis med henblik på at indarbejde bestemmelser om og mekanismer for regeringsførelse i overensstemmelse med disse rådskonklusioner og supplere den "bestemmelse om væsentlige elementer", der allerede er en vedtaget praksis,
- i årsrapporten at anføre, hvordan regeringsførelse er behandlet i landestrategipapirerne i forbindelse med de kommende midtvejsrevisioner."

BOMULDSPRODUKTION I AFRIKA

Rådet havde på den franske delegations anmodning og på grundlag af samme delegations non-paper en første udveksling af synspunkter om den problematiske situation for de fire største bomuldsproducerende lande i Afrika.

Rådet erkender, at det er et spørgsmål af stor betydning for de pågældende lande, og opfordrer Kommissionen til at undersøge situationen til bunds og underrette Rådet om resultatet heraf.

EVENTUELT**– AFGHANISTAN – Rådets konklusioner**

Rådet vedtog følgende konklusioner om Afghanistan:

- "1. På baggrund af EU-trojkaens besøg i Kabul den 19.-20. oktober 2003 bekræftede Rådet på ny EU's tilsagn med hensyn til genopbygningen af Afghanistan og gennemførelsen af Bonn-processen. Rådet finder det væsentligt, at det internationale samfund fortsat fuldt ud støtter de afghanske myndigheder for at sætte dem i stand til at udøve det faktiske herredømme over hele det afghanske territorium og til at tage den meget store udfordring op, det er at genopbygge landet og sikre freden.
2. Rådet hilste med tilfredshed, at der for nylig er offentliggjort et udkast til forfatning. Med henblik på den konstitutionelle Loya Jirga gav Rådet udtryk for sin forventning om at se en demokratisk og retfærdig afslutning af denne vigtige og traditionelle afghanske konsultation. Rådet håber meget, at Loya Jirga vil godkende en forfatning, der overholder internationale standarder, og som bygger på folkerettens forrang, de demokratiske principper, overholdelse af menneskerettighederne, herunder ligestilling mellem mænd og kvinder samt social retfærdighed.
3. Rådet gentog, at der er behov for at afholde frie og retfærdige valg næste år, således at den køreplan, der blev udformet i Bonn-aftalen, bringes til afslutning. EU er parat til at støtte Afghanistan i forbindelse med disse valg.
4. Rådet udtrykte tilfredshed med FN's Sikkerhedsråds for nylig vedtagne resolution 1510, hvorefter den NATO-ledede ISAF-mission får tilladelse til at operere uden for Kabulområdet, og det tilskyndede til, at medlemsstaterne gør en indsats for at oprette provinsbaserede genopbygningshold. Rådet understregede også betydningen af en reform af sikkerhedssektoren, herunder genopbygning af Afghanistans nationale hær og politi, og en reform af retsvæsenet samt processen for afvæbning, demobilisering og reintegration. Rådet udtrykte bekymring over sikkerhedssituationen og understregede betydningen af en øget indsats for at forbedre denne, så den ikke hindrer yderligere fremskridt med hensyn til den økonomiske genopbygning og opbygningen af et demokratisk og fredeligt Afghanistan og derved underminerer Bonn-processen.
5. Rådet gav udtryk for sin alvorlige bekymring over valmuedyrkningen i Afghanistan. Dyrkningen er reduceret i traditionelle områder, men er flyttet til nye områder, så den samlede produktion er steget med 8% i 2002. Der har kun i ringe omfang været tale om effektiv retshåndhævelse. Rådet hilste den afghanske nationale narkotikakontrolstrategi velkommen som et første skridt til at løse problemet og erklærede på ny, at EU er rede til at støtte gennemførelsen af denne strategi.
6. Rådet henviste til Kabul-erklæringen af 22. december 2002 om godt naboskab og understregede endelig, at det er vigtigt, at alle landene i regionen fuldt ud samarbejder med den afghanske overgangsmyndighed."

– *OSCE*

Den nederlandske delegation, der varetager OSCE-formandskabet, redegjorde over for kollegerne for udviklingen i Moldova på grundlag af løbende kontakter og for situationen i Belarus. Den kom ind på de regionale erklæringers betydning under forhandlinger om situationer, der er relevante for OSCE's aktiviteter.
